

ת"פ 52707/14 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילת, המאשימה נגד רוזן חשבונות ומיסים בע"מ, דוד רוזן, הנאים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-09-52707 רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילת נ' רוזן חשבונות ומיסים בע"מ
ואח' כבוד השופט שמואל הרבסט
בפני

בעניין: רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילת -
המאשימה

נגד
1. רוזן חשבונות ומיסים בע"מ
2. דוד רוזן - הנאים

הכרעת דין

אם מצבו הנפשי של הנאשם בעת שנמנע מהגשת דוחות במועד לרשות המיסים, הוא בגדר "סיבה מספקת"
כאמור בסעיף 216 לפקודת מס הכנסה?

זו השאלה אשר ניצבת לפתחי במרכזזה של הכרעת דין זו.

כתב האישום

נאשםת 1 הינה חברת פרטיה אשר סיפקה שירותי הנהלת חשבונות והנאשם 2 שימש כמנהל הפעיל.

כתב אישום מיחס לנאים עבירות של אי הגשת דוחות במועד לפי סעיפים 216(4) בקשר עם סעיף 222(א) ואחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

ששת האישומים הראשונים בכתב האישום מתיחסים לאי הגשת דוחות במועד בכל הנוגע בהכנסותיה של הנאשםת 1 לפקיד השומה, לכל אחת מהשנתיים 2012-2007, ללא סיבה מספקת. הנאשם 2 מואשם בכך שבחיותו מנהלה הפעיל של הנאשםת 1, ידע ולא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירות.

ששת האישומים האחרונים מתיחסים לנאים 2 בלבד, ועל פייהם לא הגיע במועד לפקיד השומה את הדוחות על הכנסותיו הוא לשנים אלה.

עמוד 1

תשובה הנאשם

הנאשם מודה בעובדות כתוב האישום ומאשר כי לא הגיע את הדו"חות, אך טוען כי בשל מצבו הנפשי המיעודד הייתה לו סיבה מספקת לכך.

נוסף לכך, העלתה ההגנה טענת הגנה מן הצדק הנובעת מכך שכבר בו בעת בה נשבט הנאשם בתיק קודם והוטל עליו, בין השאר, מאסר מוותנה, איזו ניתן היה להפעילו בשל אי דיווח אשר קדם למתן גזר הדין.

עוד טענה ההגנה כי מדובר בזוטרי דברים, שכן כנגד הגשת הדו"חות, הנאשם היה זכאי לתשלום ממיס הכנסה, כך שאי הדיווח לא נועד להתחמקות מתשלומי.

הראיות

חוות דעת מומחה - פסיכיאטר מטעם הנאשם, פרופ' עמיחי לוי (נ/1).

חוות דעתו של המומחה מיום 30.3.16 מפרטת את המחלות הרכוניות שהנאשם, נכה צה"ל לאחר פציעה ממלחמת ים הכנפורים, סובל מהן ; הנאשם סובל מסוכרת המטופלת במשabet אינסולין, מביעות בכלי הדם בלבד, הוא עבר מספר התקפי לב וסובל מביעות רפואיות רבות נוספות.

פרופ' לוי מתאר כי החל משנת 2003-2002 נוצר קו שבר בחיו של הנאשם, כתוצאה מהתדרדרותו הבריאותית והמחלות הרכוניות ומות הוריו, והוא סובל מדיכאון תגובתי המטופל בתרופה נגד דיכאון, אשר לא הביאה לחזרה למצב נפשי תקין. המומחה קבע בחוות דעתו כי בשל הדיכאון הקשה אשר בו היה הנאשם שרוי במשך תקופות ממושכות וכחלק ממנו, לא היה הוא מסוגל לגייס כוחות כדי לטפל ولو באופן חלקי בחובותיו כלפי רשות המס, כך שלמעשה לא עמדה בפנוי אפשרות לטפל בהגשה מסודרת של דו"חות המס שלו. על פי המומחה, מדובר במעשה אשר נעשה מתוך דלול כוחות נפשיים, ולא ב"贊なה מדעת". לבסוף ציין המומחה, כי רק כאשר התמעטו הלחצים על הנאשם והייתה התיציבות מסוימת במצבו הרפואי, ותוך עזרה נרחבת של משפטו, ידידי ועורכי דינו, הצליח לבסוף להגיש את הדו"חות (סעיף 10 לחוות הדעת).

תמלול חקירת הנאשם ברשות המסים מיום 13.5.14 (נ/2);

הנאשם הסביר בחקירתו כי לא הגיע את הדו"חות מפאת מצבו הבריאותי אשר כלל איסופוזים רבים בגין בעיות רפואיות שונות, התקפי לב, בזקת ריאות ובעיות נוספות בכלי הדם ועוד, ואמר כי ישתדל ויעשה את כל המאמצים להגשת הדו"חות בהקדם. הנאשם נשאל כיצד מסביר שעלה פי דיווחי מע"מ עסקו נותר פעיל עד שנת 2012, והשיב כי מדובר במחזורים אשר נובעים מחובות לקוחות בגין תקופות העבר.

כתב האישום, פרוטוקול דיןוני בית המשפט ופסק הדין בת.פ 5856/07 (נ/3):

בת.פ 5856/07 הוגש בשנת 2007 כתב אישום נגד הנאים ובו 6 אישומים בעבירות לפי סעיפים 214(4) ו222(א) לפיקודה. בפסק הדין מיום 15.7.09 הורשע הנאשם בהתאם להודאותו בעבירות המียวחות לו, ולאחר שבית המשפט (כב' השופט ד' מינץ) דחה את בקשה ההגנה להימנע מהרשעתו מהשיקולים המפורטים שם, גזר עליו שלושה חודשים

מאסר על תנאי למשך שנתיים, וקנס בסך 10,000 ₪ (להלן: "ההיליך הקודם").

מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (נ/4).

מסמכים אלה כוללים מכתב שחרור מהמחלקה הקרדיאולוגית בבית החולים שערי צדק מיום 22.10.08 כי הנאשם סובל ממחלה לב משנת 1992 שבוטיה הראשון אוטם שריר הלב. באותו אשפוז במחלקה הקרדיאולוגית, בוצע בנאשם הליך צינתרור בשל חסימה מלאה של אחד העורקים ובעיות נוספת בלבו וצורפו גם מסמכים נלוים מבדיות שנערכו באשפוז זה.

כמו כן צורף מכתב המלצה לתוכנית שיקום הלב מהמחלקה הקרדיאולוגית בבית החולים שערי צדק, מיום 08.12.08.

חוות דעת הפסיכיאטר המוחזוי מיום 29.12.16, מטעם המאשימה (ת/1).

ד"ר אלה ויסברוד ערכה חוות דעת בעניינו של הנאשם מכוח מינוי הפסיכיאטר המוחזוי.

בחוות דעתה כתבה, כי כמו המומחה מטעם הנאשם, אף היא לא בדקה את הנאשם בשנים אשר תוארו בכתב האישום ולפיכך שניהם התבפסו על דיווחו הנאשם ואישתו. המומחת חיוותה דעתה כי אין ספק שהיוס כוחות נוספים לטיפולם בתחום חיים שונים היה קשה לנאשם, אך יחד עם זאת, כאשר לחצו עליו ממס הכנסה הוא פנה לעזרת בנו, עורך דין ומשפחתו, נעזר בהם והגיע את הדו"חות הנדרשים.

לשיטה, מהמידע שנמסר מקופה החולמים ומדיווחו הנאשם ואשתו, אין בתיאורים של מצבו הנפשי של הנאשם עדויות לקיום מצב פסיכוטי. לפיכך, למראות קשיים מסוימים של הנאשם לגיס כוחות נוספים לטיפול בתחוםים שונים בחיו, הוא לא היה בדיאנון קשה כל כך שלא יכול היה לתקדד כלל והעובדה שלא אושפז באשפוז פסיכיאטרי - מוכיחה זאת. הנאשם הבדיל אז בין טוב לרע, בין מותר לאסור, יוכל היה להימנע מעשי וועל כן קבעה, לצד המלצה שהנאשם קיבל יעוץ פסיכיאטרי, כי הנאשם אחראי למעשיו מבחינה פסיכיאטרית משפטית (ס' 4-3 חוות הדעת).

עדות הנאשם

הנאשם העיד כי הוא כלכלן ועסק בייעוץ מס וحسابנות. את החברה הנאשמה פתח עובר לשנת 1990. הנאשם העיד בארכות על הביעות הרפואיות הרבות אשר מהן הוא סובל; על מחלות הלב והסוכרתעל פצעיתו ממלחמת יום כיפור אשר הותירה אותו פצע וונכה. הוא תיאר כי בשנת 2004 חלה החמרה במצבו הרפואי, הוא סבל מסיבוכים רפואיים נוספים והתקדרות מצבו הבריאותי הביאה גם להתקדרות החברה. הוא לא טיפול בוועדות רפואיות שהיא צריכה להופיע בהן, והתקשה לטפל גם בירושות שקיבל, ומס הכנסה הוא רק אחד הדברים שבהם לא עלה בידו לטפל, בהדר כוחות נפשיים. הוא תיאר כי **"הכל נפל לי. לא הייתי מוכן בכלל לסייעציה זאת, למצו זיה, בטוח שהיתה טעות שלי."** זה מה שקרה בעסק קטן שבו אין לך שותפים וקורה לה משהו, זה זה. זה לא כמו חבר מס הכנסה שחתף התקף לב וקיבל משכורת וחזר לעבודה שלו".

הנאשם גרס כי התקשה לאסוף את החומר ולהגיש את הדו"חות, ומכיון שלא היה בידו חומר חשבוני עורך ומסודר, לא היה יכול לבקש מאוחר כי יגיש את הדו"חות הנדרשים עבורו. כאשר הגיע אותם לבסוף, בסיום בנו, פקיד השומה האזרחי החיזיר לו את כל הכספי, תשלום בסך 120,000 ₪.

לדבריו, משנת 2009-2010 העסק כבר "גמר", נשarra עובדת אחת לאחר שהעובדים האחרים פוטרו, והמחזוריים שנראו בשנים אלה, מוקורם בחובות לקוחות שונים עברו (ש' 1 בעמ' 20, ש' 28 בעמ' 21 לפרט'). הוא סיפר כי סגר לחלוטין את התיק במס' ערך מוסף, ולחברה אין יותר הכנסות או לקוחות. עוד מסר הנאשם כי גם כויס כההmarshrd כבר לא פעיל יותר, והוא אינו מסוגל להגיע אליו ולפנות את תכולתו, על אף שהוא משלם דמי שכירות והמקום מאובק ומלא ארגזים (ש' 11-10 בעמ' 22 לפרט').

דין והכרעה

סיבה מספקת

סעיף 216 לפקודת מס הכנסה קובע:

"אדם אשר בלי סיבה מספקת עבר אחת העבירות המנויות להן, דין- מסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, או שני העונשים אחד;

...

(4) לא הגיע במועדו דין וחשבון לפי הסעיפים 132 או 133;".

אי הגשת זו"חות היא אחת העבירות המנויה בסעיף 216 לפקודה אשר לצידה קבוע עונש של עד שנת מסר או קנס. כבר בראשיתו וכהלך מובנה מסעיף זה, קבוע המחוקק את הסיג, על פי מי שנמנע מקיים אחת הדרישות בעטיה של "סיבה מספקת", לא יחשב כמי שביצע את העבירה.

בתי המשפט דנו ובחנו האם נסיבות וסיבות שונות נחשות "סיבה מספקת" ומהפסיקה עולה כי על אף שלא מקרה נבחן לגופו, המגמה הינה שלא להרחיב סיג זה.

בע"פ 12-10-55076 שם טוב נ' מדינת ישראל (מיום 27.2.13, פורסם בנבו), דין בית המשפט המחויז בירושלים בערעור שהוגש על ידי מנהל חברה שהורשע בעבירות אלה.

בית המשפט המחויז דחה את טענת המערער, לפיה הייתה לו סיבה מספקת לביצוע העבירות, שכן לא היה בידי להגיש את זו"חות החברה מפני שמנהלה הפעיל לא שיתף עמו פעולה וסיבך את המערער בחובות, תוך התייחסות להלכה שנקבעה זה מכבר בבית המשפט העליון וקבע:

"המבחן לקיומה של הסיבה המספקת הוא מבחן אובייקטיבי, היינו מבחנו של הנישום הסביר כשהשאלה היא האם הנישום הנדון פעל בנסיבות העניינים כפי שפועל הנישום הסביר בעינינו של בית המשפט (ע"א 789/80; פקיד השומה רחובות נ' שקד, פ"ד ל"ז(2), 103; ע"א 92/99 חדד נ' פקיד השומה נתניה, פ"ד מט(1), 441; ע"א 90/90 אוטרוביקי נ' מנהל מס ערך מוסף,[פורסם בנבו], 15.5.95). لكن נקבע כי רק אם יתרחש איירוע בלתי צפוי וחריג ניתן לראות בו סיבה מספקת לאי הגשת הדזו"חות במועד. אך גם אז מוטלת חובה על נישום לעשות ככל אשר לאל ידו לעשות כדי להגיש את הדזו"חות ואין די בהסתמכותו על אותן איירוע חריג לאורך זמן כדי להימלט מחובות הדיווח. מבחן זהה קיים גם לגבי ההגנה הפרושה על בעל התפקיד לחברת לפי

סעיף 224 לפקודה... . "

הנימוק לקביעתו של מבחן אובייקטיבי "יבש" מצוי בפסקת בית המשפט העליון בעניין **חדר הנ"ל**, שם הוסבר שהנכנת יסוד סובייקטיבי, תסכל את מטרת החוקיקה שכן "**ויתן ציוק לרשותם ושכניהם ל민יהם, אשר בתום לב אמיתי, לא יקימו את הוראות המחייבות אותם, ולא תופעל הסנקציה גם ברוב המקרים שבהם תיתען טענת צב על תום לב שלא היה...**" (ר' עניין **חדר** בפסקה 10 לפסק הדין).

בישומה של הלהקה זו בנסיבות המקירה שלפניי, מצאתי כי לא היה במצבו הרפואי של הנאשם סיבה מספקת לאי הגשת הדוחות.

אין חולק כי מצבו הרפואי של הנאשם, כפי שהוא בא לידי ביטוי בחוות הדעת שהוגשו, אינו טוב ואני שפיר. הנאשם נפצע במהלך יום היכיפורים וכיום הוא מוכר כנכה זה"ל. נוסף לכך, הוא סובל ממחלה הסוכרת, עבר חמשה התקפי לב וסובל גם בעיות בלב וברגליים ומחלות נוספות המפורחות בחוות הדעת מטעמו. בשל כל אלה ובשל משבר שחוווה בעקבות פטירת הוריו, מתאר המומחה כי "**החל מ-2002-2003**" מתואר קו שבר בחיו של הנאשם. מכאן ואילך, מתאר המומחה מטעמו כי כוחותיו הנפשיים של הנאשם לו CID להילחם "בכל החזיות", ומכאן אי יכולתו לטפל בתחוםים רבים בחיו, ביניהם גם ענייניו האישיים-כלכליים.

בחינת המועדים בחוות דעת המומחה מטעם הנאשם ותיאור מצבו הרפואי בעדות הנאשם עצמו (ר' שורות 18-31 בעמ' 15 לפרט), מעלה כי מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם אינו טוב מזה שנים רבות. לא מדובר בהתרדרות רפואית- نفسית שהחלה עם תחילת ביצוע העבירות בשנת 2007, או בסמוך לכך, אלא לפחות הפעם כחמש שנים קודם לכן ועל כן קשה לראות במצבו אירוע חריג אשר בגיןו לא היה בידיו להגיש את הדוחות.

בהינתן מצבו הרפואי של הנאשם, במיוחד שמדובר במצב מתמשך מזה שנים, הייתה מוטלת על הנאשם חובה לפעול להגשת הדוחות. הנאשם יכול היה לפנות ליידך, קולגא או אדם אחר העוסק בכך ולבקש טיפולו בדו"חות עבורה. בפני הנאשם עמדה גם האפשרות לפנות לבנו, אשר עבד בחברה הנאמנת עבור לשנים הרלוונטיות ובשנת 2010, כפי שעולה מעדותו (ש' 24 בעמ' 30-31 לפרט), ולבקש ממנו כי יטפל בהגשת הדוחות. לעניין זה יפה גם קביעתה של המומחית הפסיכיאטרית אשר קבעה כי על אף הקשיים שהנתן סבל מהם, כאשר "לחצו עליו ממס הכנסה", פנה לעזרת בנו, לעורך דין ולמשפחה על מנת שייערו לו להגיש את הדוחות, וכך היה בידיו לעשות, עוד לפני הגוש כתוב האישום.

מצבו הבריאותי של הנאשםណז זה מכבר בהקשר של ביצוע עבירות זהות, בפסק הדין הבודם אשר ניתן בעניינו. כבר אז דחאה כב' השופט מינץ את טענת הנאשם לפיה ביצע את העבירות בשל חוסר שליטה ועקב מצבו הרפואי והתייחס לכך שבדרך כלל כתבי אישום מסווג זה, מוגשים נגד אנשים שומרין חוק אשר נקלעו לקשיים כלכליים מפאת מצבם משפחתיים או בריאותיים קשים, וכן לא מדובר בנימוק מספיק להימנע מהרשעה באותו עבירות. פסיקתו של השופט מינץ אשר ניתנה לגופו של עניין, בעניינו האישי של הנאשם, הייתה צריכה לשמש סימן לבאות ותמרור אזהרה עבור הנאשם וסביבתו הקרובה, ולהבהיר כי לא די במצבו הרפואי כדי לפטור אותו מחובות דין-וח' על הנסיבות.

הנתן ביצע את העבירות במשך שש שנים מס ברצף, החל משנת 2007 ועד 2012. החזרה על המעשים במשך 6 שנים היא רחבת היקף ורבה, ויתכן כי ניתן היה לקבל זאת בהבנה ולמצוא הצדκ בהימנעות או מעידה חד פעמיים או קצרי מועד, בעטיו של המצב הרפואי, אך קשה לעשות כן ברגעו למעשים שהנתן חזר עליהם פעמים רבות במשך 6

שתי חווות הדעת שהוגשו, הן זו אשר הוגשה מטעם הנאשם והן זו מטעם המאשימה, לא בדקו את הנאשם בזמן אמיתי, כאשר ביצע את העבירות. על כן, הן מספקות אבחנות פסיכיאטריות בגין מצבי בדיעבד ובהסתמך על דיווחי הנאשם ורعيיתו, כרך שקיים קושי מובנה בהסתמוכות על הקביעה שמצו הראפוי כפי שהיא לפני שנים, בעת ביצוע העבירות, היה כזה אשר מנע ממנו להגיש את הדוחות. בכךודה זו, מצאתו לנכון להעדיין את קביעת המומחית מטעם המאשימה, אשר הסיקה כי על אף שהנ帀ם היה בנסיבות נפשיים, העובדה כי לא היה באשפוז פסיכיאטרי מעידה כי לא היה שרוי אז במצב פסיכוטי אשר יכול היה להוביל לביצוע העבירות(ר' ס' 4 לחווות הדעת).

לא ניתן להתעלם גם מכך שעיסוקם של הנאשם והחברה שנייה, היה בחשבונות ומיסים, והם הפיקו את אותם הדוחות שבאי הגשתם הוואשמו, וזאת עבור לקוחות אחרים. הנאשם אישר בעדותו כי חלק מעבודתו עמד בקשר רציף עם רשות המס, והוא ואשתו העידו כי באותה עת שמננו מהגשת דוחות החברה ודוחות האישים, המשיך להגיש את הדוחות עבור לקוחותיו (ר' עדות אשת הנאשם בעמ' 16 לפורת' מיום 18.5.17) או להדריכם מה לעשות על מנת להגיש את הדוחות (ר' שורות 16-1 בעמ' 17 לפורת'), ומכאן שמדובר באדם המצוי היטב בתחום המסים והחשבונות ואשר היה מסוגל לעשות כן, גם עבור עצמו).

הנ帀ם טען כי העובדה שלא העלים הכנסות והדו"חות שהוגשו לבסוף זיכו אותו בתשלום מאות רשות המסים, מעידה על חוסר ההיגיון בהימנעותו מהגשת הדוחות. סבורני, כי גם בכך אין די לקבוע שמדובר בסיבה מספקת להימנעות מדיווח כדין, זאת במיוחד נוכח הצורך והכרח של רשות המסים לנהל את מהלכיה בהתאם לדיווחים אלה, גם כאשר לא מדובר בדו"חות הכוללים בחובם חיבורים של נישומים. מטיבה זו נדוחית גם טענת הסינוי לפיה מאחורי הנאשם לא התהמק למעשה מתשלום מס, מדובר בזוטי דברים.

הנ帀ם העיד כי מצבה של החברה התדרדר במהלך השנים, הוא פיטר את עובדי החברה ופעילות החברה דעכה, אך יחד עם זאת אישר כי החברה פעלה וכיירה מחזירים שנעו בין 150,000 ל-250,000 ₪ בשנים 2009, 2008 ו-2012 (עמ' 24 לפורת'). הגד שהנ帀ם טען כי מדובר בתשלומים שלקחוות שלמו עברו חבות עבר, הרי שהמחזור העסקי של החברה הנאשמה, מעד על פעילות ומלהך רגיל של ניהול החברה, אשר בהתקיימו לא ניתן לקבל כי הייתה סיבה מספקת להימנעות מדיווח כדין.

בשלבי הדברים יצוין, כי החוק רק ראה לנכון ליצור רשימת סיגים לפחותות פלילתית והיא מנניה בחוק העונשין (סעיף 34 על סעיפיו ותתי סעיפיו). פקודת מס הכנסה מוסיפה את ה"סיבה המספקת" כסיג נוסף, אך נדמה כי הוא אינו סיג מהותי, אלא סיג טכני לדיני המס ועל כן מקומו הוא בפקודת מס הכנסה וענינו תחום שם.

רוצה לומר - אין ב"סיבה המספקת" כדי להרחיב סיגים המופיעים בחוק העונשין. משקבע החוק סיג של אי שפויות (סעיף 34 לחוק העונשין), קשה אף למלוכותי יהה לקבוע כי דבר חיקוק ספציפי יש בו כדי להרחיב את הסיג המופיע בחוק העונשין, אלא רק ליתן הרחבת המופיעה בפקודת מס הכנסה וענינה מיסים ולהליכיהם.

עוד ייאמר, כי לרוב, נאים אשר כתוב האישום בגין עסקאות מסוימות מגיעים לבית המשפט מוכים וחובלים, הן מן הבדיקה הכלכלית והן מן הבדיקה האישית והנפשית. עסקיהם לרוב, נקלעו לקשיים ואף התמודטוivid עימם התמודטו ברעש גדול מערכות שונות ומגוונות בחיהם. אולם, על אף קשיים אלו, עליהם להמשיך ולדוחות למס הכנסה אודות הכנסותיהם. פטור בשל מצב נפשי קשה או דיכאוני שמקורו במצב בריאותי או כלכלי, יכולות את ענף הדיווח מראשיתו,

ויתיר את מס הכנסה בערפל חשבוני כבד. המקירה Dunn, אינה שונה באורח ממשמעותי מאחרים, ובמיוחד נוכח עיסוקו של הנאשם וקרבתו לעולם המסתובב. מצבו שיפורט לעיל. מצבו הנפשי הנוכחי זהה אשר היה בעת ביצוע העבירות ייחזר וידון בעת פרשת העונש תוך שיסוג מן הסתם כ"קרבה לסיג הפלילי" ובכך מצא המחוקק מוצא ראוי בנסיבות מעין אלו, אך אין בכך, כאמור, כדי ליצור סיג חדש לאחריות פלילתית אשר זהה המקורב בא.

מכל האמור לעיל, אני קובע כי לא היה במקרה זה אירוע חריג אשר מהוות סיבה מספקת לאירועו כנדרש על פי דין בידי הנאשם.

הגנה מן הצדק

הסניגור טען, כי כאשר ניתן גזר הדין בהליך הקודם, כבר עמד נגד הנאשם מאסר בר הפעלה בין אי הגשת הדוחות נשוא הליך זה, ولو הייתה המשימה מודעה לו על אף ודואגת ש"ינקה את השולחן", היה מצליח להתגבר ומסיר את המחדל. משום כך לשיטתו, כמו לנายน טענת הגנה מן הצדק.

בחינת המועדים הרלוונטיים, מעידה כי מרבית העבירות נשוא דינונו בוצעו לאחר סיום של ההליך הקודם.

גזר הדין בת.פ 5856/07 ניתן ביום 15.7.09, והוא התיחס לעבירות אשר בוצעו בין השנים 2005-2003.

ארבעה מთוך מתוך שנים עשר האישומים בכתב האישום Dunn, מתיחסים לשנים 2008-2007 שקדמו לגזר הדין.

העברית הראשונה בזמן נשוא הליך Dunn, מתיחסת לשנת המס 2007, אשר מועד הדיווח עליה חל בשנה שלאחריה. השנייה - לשנת 2008, עליה חל מועד הדיווח בשנה שלאחר מכן (כך הן לגבי דיווחי החברה והן לגבי דיווחי הנאשם).

יתכן כי ניתן היה לקבל את דברי הסניגור, ומן הרاءו היה שהמשימה תודיעו לנายน עם מתן גזר דין, כי כבר בעת שניית עומדות נגדו עבירות אשר עשויות להפעיל את המאסר המותנה.

אללא, שיש להניח כי הדבר היה ידוע היטב לנายน, שהוא מיוצג אותה העת בידי עורך דין, במיוחד בהתחשב במקרים של הנאשם בתחום המיסים והחשבונאות. הנחה זו מתחזקת נכון העבודה כי בשנת 2009, הגיע הנאשם את הדוחות לשנים 2005-2003, אך נמנע מהגשת הדוחות לשנים שלאחר מכן, בהן השנים 2008-2007, כפי שהנายน מאשר בעדותו (שורות 14-18 בעמ' 24 לפירוט).

מכל מקום, משקל רב יש גם לכך ש מרבית העבירות בכתב האישום שלפני מתיחסות לשנים 2009 ואילך, והדבר מלמד על כך שהנายน נמנע מלדווח גם לאחר שניתן גזר הדין, וגם אלמלא אותן עבירות שביצע בטרם מתן גזר דין, היו העבירות שביצע לאחר מכן, מפעילות את המאסר המותנה אשר הוטל על ידי כב' השופט ד. מינץ, כאמור.

משכך, גם אם נמצאנו למדים שהיה מן הרاءו כי המשימה תידע את הנאשם אודות העבירות הקיימות עבר מתן גזר הדין דאז, הרי שלא מדובר במחדל או התנהלות ברמה צו המקרה לנายน הגנה מן הצדק אשר ממשמעותה המשפטית הינה ביטולו של כתב האישום.

בשילוב הדברים הכרעת הדין אציג, כי על אף שטענות הגנה לעניין מצבו הרפואי של הנאשם, הגנה מן הצדק והתשלים אשר שולם לנายน נגד הגשת הדוחות כתוצאה מזכוכיו, נדחו לעניין הכרעת הדין, מדובר בטענות בעלות

משקל לעניין העונש, ואלה יקבלו מענה, ככל הניתן, בעת גזירת הדין, כאמור.

הנאשם מורשע, אם כן, במიוחס לו בכתב האישום מהטעמים שפורטו לעיל.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.